

Ой Боже, Боже

Ой Боже, Боже, коли ж той вечур буде,
Колі про мене наговоратьсе люде. (2)
Наговоратьсе старіє і малиє,
А ще до того вороженькі ліхіє. (2)

Ой Боже, Боже, на што я роділася,
Нема того дня, коб я не журилася. (2)
Нема того дня, ані темной ноченькі,
Коб не плакалі мої кари оченькі. (2)

Ой пойду, пойду, де колісь я ходила,
Ой чи не найду кого вірно любила. (2)

Явор над водою

Явор над водою на берег схілівся,
З України до дівчини козак прихлівся. (2)
Прихлівся козак, на коня сьдає,
А дівчина чорнобрива сльози утірає. (2)
Утірає сльози, ще й жалосно плаче,
Возьмі мене із собою молодий козаче. (2)
Дівчинонько мила, що ж будеш робила?
Над рікою широкою каліну садила. (2)

Оріешку, оріешку

Оріешку, оріешку, серденько, серденько,
Любив козак дівку, спокінуги мусів,
Ой боліт же мнє серденько.

Зайшов я до сієні, вечерати сієлі,
А моя мілая, ще й чорнобривая
До вечери не сьдає.

До вечери не сьдає, друобни лісти піше,
Друобни лісти піше, дитину колише,
З буйним віетром розмовляє.

Ой віетре віетроньку, колиши мнє дитоньку
Ой віетре віетроньку, колиши мнє дитоньку
А я пуойду погуляю.

Світліця новая, дитина малая,
Світліця новая, дитина малая,
Я сама ще молодая.

Ой чом то на дворі не видно

Ой чом то на дворі не видно, пора вже і сонцю зийти.
Не люблю мене з мілим сидіти, волела б я зара вмерти. (2)

Не люби мене його все речі, не люби мене його слова,
А серденько тихо всьо шепче, до дому, до дому пора. (2)

Іду я до дому нуоч темна, а думки роят в голові,
Може я і з ким посиділа б, з тобою сидіти не мені. (2)

Ти ходиш то повижею неба, а я то ходжу по землі,
Ти думаєш, думаєш хлопче, што я то тужу по тобі. (2)